

Het Sliedrechts Dialect (415)

KLAAIN KEMPINKSIE

“Oh nêent, bel nêent! Hier gao ‘k nie staon, hoor! Dà ving ‘k ’n veuls te klaain kempinksie! Kijk toch is, d’r staon mor ’n stuk of zes kerrevennechies! Nee hoor, dà doe ‘k echt nie!” Dat zee ‘k tege Besjaone toe me onderlest in Oôsterijk wazze, in ’t Maltadal.

We wazze al ’n hortie op stap met de sleurhut achter d’n oto, of zô azze me zelf mêêstal zegge omdat ’t zô’n klaain dingchie is, med ons “paosaaichie” In Duitsland hadde me al op twêê anderande kempings gestaon en we hadde ’t bar naer onze zin, want in d’n aerd zijn we aalebaai ’n soort van zwaarvers. ’t Plan om naer Wene te gaon hadde me laete vaere vanwege ’t weer, want in Oôst-Oôsterijk wier nôôdweer verwacht, zeeë ze op de Wereldomroep en we hadde in Baaiere al ’n hêêle week regen gehad en dat vonge me lang zat. Zôdoende kwamme we onverwachs en toevallig bij Gmünd terecht bij dat klaaine kempinksie.

Toch mor wel...

Op ’n aandere kemping zij me toe nog weze kijke, mor dat was hêêlemael niks! Prachtig aangeleege, schitterende verzieninge, mor...daer stinge ze op en in mekaor. Je zat bij de bure op d’r bord te kijke en de scheerlijne zatte deur mekaor heene. Neeje, dat was echt knudde. Dan mor voor ’n paor daege trug naer dat eerste kempinksie, dan konne me daernae aaltijd nog zien, hee. Nou zee ‘k wel dat ’t zô’n klaaine kemping was, mor ’t was ’n rejaol kurfbalveld hoor. Aai’lijk mô ‘k zegge dat ’t ’n stille kemping was, hee, mè mor waainig mense. Je kon gaon staon waer ie wou en aanmelden mos ie in ’t straetjje bij de dorpswinkel. Weet jje wà nou zô gek is? Toe me eve laeter voor ’t “Paosaa” zatte med ’n lekker glaosie, vong ‘k ’t aai’lijk buitengewoon mooi daer. Wad ’n ruimte! Wad ’n plek! Wad ’n aerdige mense en veraal, wad ’n prachtig uitzicht op ’t Maltadal en de baarge daer achter. De bure uit Almelo wisse al gauw te vertelle dà me ’t beste mor ’n Kerintiejepas-sie konne kôôpe, want dan kò je overal graotis naer toe en overal voor niks in. ’t Wazze aarg aerdige mense en wisse ’n hôôp te vertelle over de omgeving en de bezienswaer-digheeje. “Dan doe me dat, want ‘k glôôf dà ‘k hier wel ’n tijdje wil blijve, ‘k vink ’t hier geweldig!” Besjaon was ’t gelukkig hêêmel mè me êêns, die had dat gelijk al gevonge, en die weet onderdehand wel dà ‘k soms kan veraandere as ’n blad aan ’n bôôm. Wat hebbe we veul gezien en veul gedaen daer, ’t was geweldig! Wie weet vertel ‘k daer nog wel is wat over, mor nou wou ‘k ’t nog aarges anders over hebbe...

Harringsfelders

Op ’n dag wazze we bij ’n grôôt stuwmeer gewist. Machtig mooi en aarg indrukwekkend med ’n stuwmuur van zô’n twêêhonderd meter hōôgte. Onderweeg wazze me nog uitgestapt bij ’n paor grôôte waotervalle, ’t was gewoon ’n prachtige vekansiedag en t’rwijl we de kemping weer opreeje zee Besjaon: “Kijk nou is, we hebbe bure!” Tja hoe gaot dat dan, hee. ’n Praotjie netuurlijk, over waer ze al gewist wazze, hoe ze hier terechtgekemme wazze, wà ze aamel nog van plan wazze en waer ze vandaen kwamme... Uit Harringsfeld werempel! Wijnie en Gerard Sprangers van Beneeye-Harringsfeld. (Haarefeld zegge de ouwere Brijhappers). ’n Aarg sportief stel, want ze hadde spesiejaole fietse meegebracht

om in de baarge te gaon fietse. Nou is dat hêël wat daer hoor, want 't is op 'n hōp plekke aarg staail. Mor ja, ze hadde getreend zeeë ze, langs de Lek en naer slot Toegestaan. Wad 'n humor hee!

Omdà Besjaon hêël lang geleeje, toe me 'n paor jaer in Bove-Harringsfeld geweund hebbe, nog 'n hortie in 't eerste van VVH gespeuld hèt, bleke we verschaai-jene gemêenschappelijke kennese te kanne. Hoe is 't mogelijk, hee. Zô waainig mense op 'n kemping en dan stao je daer mè mense uit je buurgemêente. 't Zou nog gekker worde...

Nog meer...

Aal med aal was 't al aerdig laet geworde en d'r wazze ondertusse nog wad otoos mè kerrevens en 'n raaisbus 't terraain opgekemme. We beslote om mor nie meer te gaon koke, mor uit ete te gaon. Nog naelachend over zôôvel toevallighaaid liepe we 't res-terantjie in 't durp binne. Aales vol... We kijke nog eefies rond, dan staot 'r een man op en zegt: "Kom mor hier zitte hoor, wij zijn al klaor, allêên nog eve m'n pilsie opdrinke. Afijn, weer 'n

praotjie. 't Is dat echpaor dat met die mooie bus net aangekomme is. En wà denk ie? Ja hoor, Harringsfelders! Van den Hil, de S.R.V.man van Bove-Harringsfeld! Vroeger kwam die werempel bij ons aan de deur! Ze komme hier veraal om in de baarge te wandele en azzie hoort hoe lang en hoe ver ze dan gaon... Petjie af, hoor!

Hoe kan 't hee, zô'n klaain durpie, want wie hèt 'r nou ooit van Fischertratte gehoord, en dan stao je daer as Slierechs stel mè twêê Harringsfelse stelle. Zôiets zou ie tò nooit kanne verzinne hee, zeg nou zelf. Allêên... 'k zou zô graeg wille wete ovve ze, net as wij, ok weer vaailig thuis gekomme zijn. Mor ja, 'k glôôf dat de kans om mekaor hier nog is tege te komme, veul klaainder is dan om mekaor in Oôsterijk te treffe, mor...wie weet?

Reacties: R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184 - 412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.